

Lieve mensen allemaal,

Mt., 5, 17-37- Wet en Profeten

Mensen van tegenwoordig zijn nogal allergisch voor alles wat met geboden en verboden te maken heeft. De hedendaagse mens redeneert nogal in de zin van : "De kerk, de staat, anderen moeten niet te veel zeggen hoe wij moeten leven en denken, wij weten zelf wel hoe we ons leven best invullen."

Goede mensen, er is daar wel iets van. Ook de kerk heeft vroeger alles willen in wetten, geboden en verboden gieten, en als je dat strikt opvolgde, dan was je een goede christen. In persoonlijke gesprekken met mensen hoor ik op vandaag soms nog mensen die pijnlijk getekend zijn door vroegere kerkelijke uitspraken en dat nog altijd niet verwerkt hebben. Dat doet mij telkens pijn. Of anderen zeggen dan: 'Ik doe wat er in de 10 geboden staat: ik steel niet, moord niet, brand niet, wat zou ik dan kwaad doen?' Inderdaad, dergelijk kwaad zal wel niet voorkomen in ons leven, maar de vraag die wij ons eigenlijk moeten stellen is: doe ik wel goed? We doden niet, neen, maar geven we anderen wel leven, en liefst leven in overvloed? Je kunt ook iemand doden door hem dood te zwijgen bvb, er niet meer tegen te spreken, hem of haar volledig te negeren, dat is ook een vorm van doden.

We stelen niet, neen, maar geven we ook eens iets van ons bezit aan mensen die te kort hebben, of aan één of ander goed werk? Dat is eigenlijk de oproep die uitgaat van het moeilijke en ietwat eigenaardige evangelie van vandaag: doen wij wel goed?

Onze paus heeft verleden jaar een document uitgegeven rond de kerkelijke gezinsleer. Heel mooie, sterke teksten rond het belang van een goed gezin en goede relaties uit te bouwen. Maar, een beetje voor het eerst zou ik zeggen, in kerkelijke teksten is er ook een grote openheid voor mensen, gezinnen die niet in dat ideaal slagen en waarvoor wij toch heel veel begrip en respect moeten hebben: onze houding tegenover echtgescheidenen, nieuw samengestelde gezinnen, homoseksualiteit, anticonceptiva, enz..."Het is goed dat het opgeheven vingertje naar beneden komt" zei de Gentse bisschop Luc

Van Looy daarover, " en dat wij in het licht van het evangelie de kloof tussen theorie en praktijk verkleinen met passende pastorale antwoorden." Bisschop Johan Bonny zei het nog sprekender vind ik: "de kerk moet zich meer bezighouden met de woonkamer van de mensen dan met de slaapkamer." En dat heeft niets te maken met alles overboord te gooien en te doen waar je zin in hebt. In dit verband spreekt mij al altijd heel sterk dat ene zinnetje aan van Augustinus:

"Ama et fac quod vis", bemin en doe dan maar wat je wil. Je zal zeker kiezen voor het goede. Wie God en de medemens echt liefheeft, die heeft niet veel wetten, geboden en verboden nodig, die wil altijd en alleen maar het beste voor de ander, en ook voor de Andere met een hoofdletter.

Dit is dan ook de oproep die uitgaat van het evangelie van vandaag. Jezus wil de bestaande wetten niet ongedaan maken, Hij wil ze alleen maar overstijgen door goed te zijn en goed te doen, en mensen nabij te zijn, vooral de gekwetste mens, de mens die om één of andere reden niet geslaagd is in zijn leven.

Daaraan zou men ons als christen moeten herkennen: dat we niet alleen de leer kennen, maar ook het leven. En dat we met veel begrip, warmte en liefde staan tegenover mensen die er niet in slagen - om welke reden dan ook - die leer in praktijk te brengen.

Een belangrijke uitdaging als je 't mij vraagt...